

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 sierpnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Wągrowcu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Szymczewska

po rozpoznaniu w dniu 25 sierpnia 2021 r. w Wągrowcu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa B. M.

przeciwko M. M.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

1. Ustala, że obowiązek alimentacyjny powoda B. M. wobec pozwanej M. M., którego wysokość ostatnio ustalona została ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Wągrowcu dnia 20 stycznia 2006 r. w sprawie o sygn. akt III RC 259/05/1, wygasł z dniem 14 lutego 2019 r.;
2. Nie obciąża pozwanej kosztami procesu.

sędzia Katarzyna Szymczewska

Wskazanie zasadniczych motywów postanowienia co do kosztów procesu

Sąd miał na uwadze, że w myśl art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie wystąpił powoływany w tym przepisie „szczególne uzasadniony wypadek”. Po pierwsze bowiem, jak wynika z treści odpowiedzi na pozew, pozwana nadal uczy się, a nadto posiada na swoim utrzymaniu małoletnie dziecko w wieku poniżej 3 lat, nad którym sprawuje bezpośrednia pieczę. Niewątpliwie zatem jej możliwości zarobkowe są na chwilę obecną ograniczone. Po drugie zaś Sąd miał na uwadze, że pozwana nie tylko uznała powództwo przy pierwszej czynności, ale też brak jest podstaw do przyjęcia, że swoim postępowaniem lub postawą dała podstawy do jego wytoczenia. Wręcz przeciwnie, jak wynika z treści odpowiedzi na pozew M. M. niezwłocznie złożyła w kancelarii komornika wnioski o zawieszenie postępowania prowadzonego z jej wniosku przeciwko powodowi. W ocenie Sądu świadczy to o gotowości pozwanej do polubownego załatwienia sprawy. Tymczasem z treści pozwu wprost wynika, że przed wystąpieniem na drogę sądową powód nawet nie podjął próby mediacji z córką lub innego pozasądowego sposobu rozwiązania sporu. W ocenie Sądu dla usprawiedliwienia takiego postępowania nie wystarczające jest stwierdzenie, że powód nie ma kontaktu z pozwaną i nie jest w stanie go nawiązać. Skoro bowiem posiadał informację na temat miejsca zamieszkania córki, mógł w każdej chwili udać się do niej osobiście lub nawet skierować pismo.

sędzia Katarzyna Szymczewska

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10.08.2021 r. B. M., reprezentowany przez adwokata, wniósł o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego obciążającego go na rzecz córki M. M. z dniem 14 lutego 2019 roku oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podał, że obowiązek alimentacyjny po raz ostatni został ustalony w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Wągrowcu w dniu 20 stycznia 2006 r. Wskazał, że pozwana choć studiuje zaocznie, to jest w

stanie utrzymywać się samodzielnie co najmniej od maja 2018 roku z uwagi na podjęcie zatrudnienia na stanowisku recepcjonistki w Zajeździe (...). Podał również, że pozwana sama założyła rodzinę, w dniu (...) urodziła córkę i zamieszkuje razem z nią i partnerem w domu w Ł.. Powód powołał się na również na swoją trudną sytuację materialną.

W odpowiedzi na pozew M. M. podała, że zgadza się na wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego oraz że złożyła w postępowaniu egzekucyjnym wnioski o jego zawieszenie. Wniosła nadto o nieobciążanie jej kosztami postępowania. W dalszej części pisma zanegowała prawdziwość twierdzeń powoda o jego złej sytuacji materialnej oraz wskazała, że od 2016 r. uczy się w Zespole Szkół nr (...) w W.. Podała również fakty dotyczące postępowania egzekucyjnego oraz przyznała fakt urodzenia przez nią córki. W końcowej części pisma po raz kolejny wskazała, że wyraża zgodę na wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. M. ur. (...) jest córką B. M. i A. M.. Małżeństwo jej rodziców zostało rozwiązane przez rozwód w 2001 r.

okoliczność bezsporna

Na mocy ugody zawartej pomiędzy powodem a A. M. przed tut. Sądem dnia 20.01.2006 r. w sprawie o sygn. akt III RC 259/05/1 powód zobowiązał się płacić na rzecz małoletniej wówczas pozwanej alimenty w kwocie 225 zł miesięcznie, a także alimenty na rzecz brata pozwanej.

dowód: dokumenty zgromadzone w aktach sprawy III RC 259/05

Obecnie pozwana M. M. ma ukończone 23 lata, w dniu (...) urodziła córkę i pozostaje w związku partnerskim z ojcem jej dziecka; obecnie nie pracuje zawodowo. Od 2016 r. kontynuuje naukę w Zespole Szkół nr (...) w W..

okoliczności przyznane

Zgodnie z art. 229 k.p.c. fakty przyznane przez drugą stronę nie wymagają dowodu. Wszystkie okoliczności związane z sytuacją osobistą i materialną pozwanej mające znaczenie dla rozpoznania niniejszej sprawy, zostały przez M. M. przyznane w treści odpowiedzi na pozew, natomiast dane dotyczące daty jej urodzenia zakwalifikować należy jako okoliczność bezsporną.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W analizowanej sprawie wobec uznania powództwa przez pozwaną, Sąd w oparciu o art. 213 § 2 k.p.c. wydał wyrok zgodny z żądaniem pozwu. Przedstawione w pozwie oraz odpowiedzi na pozew twierdzenia stron o istotnych okolicznościach oraz oczywisty fakt – wiek pozwanej, pozwalały na przyjęcie, że w niniejszej sprawie nie zachodzi sytuacja, iż uznanie powództwa jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Podstawą materialnoprawną roszczenia o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego są przepisy art. 138 § 1 k.r.o. w zw. z art 133 § 1 i 3 k.r.o.

W myśl art. 133 § 1 k.r.o. rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Stosownie do treści art. 133 § 3 k.r.o. rodzic może uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się

Zgodnie z brzmieniem art. 138 k.r.o. zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego można żądać w razie zmiany stosunków.

W niniejszej sprawie Sąd, po zapoznaniu się z dokumentami zgromadzonymi zarówno w toku niniejszego postępowania, jak i zebranymi w sprawie o sygn. III RC 259/05 nie miał żadnych wątpliwości, że powództwo B. M. o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego względem dorosłej córki M. M. jest zasadne. Jak bowiem ustalono M. M. ma obecnie niespełna 24 lata i założyła własną rodzinę.

W tym miejscu wymaga podkreślenia, że sam fakt kontynuowania nauki przez pozwaną nie skutkuje w sposób automatyczny uprawnieniem do domagania się świadczeń o charakterze alimentacyjnym. Z powołanych powyżej przepisów wynika, że kluczowe znaczenie ma zdolność do samodzielnego utrzymania dziecka, przy czym Sąd ocenia potencjalne możliwości osiągnięcia dochodów przez dorosłe dziecko, natomiast bez zasadniczego znaczenia pozostaje fakt, czy dana osoba faktycznie pracuje i ma własne dochody, czy też z własnego wyboru nie jest aktywna zawodowo. Przeszkodą do uwzględnienia żądania powoda nie jest kontynuowanie nauki przez pozwaną. Po pierwsze, w sytuacji pozwanej jest to nauka w trybie zaocznym dla osób dorosłych, co nie wyklucza podjęcia zatrudnienia, choćby w części etatu. Po drugie, naukę na poziomie szkoły średniej w wieku niespełna 24 lata – kiedy osoby uczące się planowo i bez opóźnień zbliżają się do końca studiów magisterskich, trudno zakwalifikować jako dołożenie starań do usamodzielnienia. Podobnie opieka nad małoletnią córką pozwanej nie stanowi argumentu przemawiającego za oddaleniem powództwa, gdyż urodzenie dziecka uprawniało pozwaną do otrzymywania zasiłku macierzyńskiego albo przynajmniej świadczenia w wysokości 1.000 zł miesięcznie w okresie pierwszego roku po urodzeniu dziecka. Natomiast obecnie – ze względu na wiek dziecka, tj. 2,5 roku – istnieje możliwość powrotu do wykonywania pracy zarobkowej.

W przytoczonych realiach niniejszej sprawy powództwo należało zatem uwzględnić zarówno ze względu na oświadczenie pozwanej o uznaniu powództwa, jak i z tej przyczyny, że niesporne fakty przemawiały za zakwalifikowaniem M. M. jako osoby zdolnej do samodzielnego utrzymania się. W konsekwencji należało orzec jak w pkt 1 wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu w pkt 2 wyroku zostało oparte na treści art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie wystąpił powoływany w tym przepisie „szczególnie uzasadniony wypadek”. Po pierwsze bowiem, jak wynika z treści odpowiedzi na pozew, pozwana nadal uczy się, a nadto posiada na swoim utrzymaniu małoletnie dziecko w wieku poniżej 3 lat, nad którym sprawuje bezpośrednią pieczę. Niewątpliwie zatem jej możliwości zarobkowe są na chwilę obecną ograniczone. Po drugie zaś Sąd miał na uwadze, że pozwana nie tylko uznała powództwo przy pierwszej czynności, ale też brak jest podstaw do przyjęcia, że swoim postępowaniem lub postawą dała podstawy do jego wytoczenia. Wręcz przeciwnie, jak wynika z treści odpowiedzi na pozew M. M. złożyła w kancelarii komornika wnioski o zawieszenie postępowania prowadzonego z jej wniosku przeciwko powodowi. W ocenie Sądu świadczy to o gotowości pozwanej do polubownego załatwienia sprawy. Tymczasem z treści pozwu wprost wynika, że przed wystąpieniem na drogę sądową powód nawet nie podjął próby mediacji z córką lub innego pozasądowego sposobu rozwiązania sporu. W ocenie Sądu dla usprawiedliwienia takiego postępowania nie wystarczające jest stwierdzenie, że powód nie ma kontaktu z pozwaną i nie jest w stanie go nawiązać. Skoro bowiem posiadał informację na temat miejsca zamieszkania córki, mógł w każdej chwili udać się do niej osobiście lub nawet skierować pismo.

sędzia Katarzyna Szymczewska